

af det, som det dog egentlig anfaae for at være det Rette og Naturlige. Hvad Thendet angaar, skal jeg ikke have det Allermindste imod, at det ogsaa faaer Valgret, naar Menigheden i det Hele kommer i Besiddelse af denne Ret. I den christelige Kirke gjælder ikke alt det, som ellers i Livet stiller os fra hinanden, og jeg veed meget godt, at et christeligt Tjenestehende kan være det værdigste Medlem, den sundeste og kraftigste Green paa Herrens Biiintræ, og at derfor ogsaa et saadant Thende kunde være stillet til at være Vælger i Menigheden. Naar man dernæst har talt om Qvinden, saa var det ikke min Skyld, at der ei dengang fremkom et Forslag om, at Qvinden ogsaa skulde have Ret til at vælge, naar hun vilde benytte den; Skylden ligger i, at daværende Medlem af Udvalget, den nu fra-værende Biskop Monrad, indstændig bad mig om ikke at gjøre det, fordi han troede, at Forslaget var noget saa Nyt, at det vilde vække Anstød og maaskee allermeest hos den danske Qvinde. Som sagt, jeg giver gjerne Qvinden denne Valgret; hun behøver den isvrigt ikke, thi hun vil nok vide at gjøre sin Indskyldelse gjælbende ligesaavel i dette som i alle Livets øvrige Forhold. Jeg skal imidlertid ikke navnlig af Hensyn til Forsamlingens Tid, udtale mig videre; jeg ønsker, at det foreliggende Lovforslag maa gaae videre og blive behandlet saa udførligt, som det er muligt, thi hvad den Ret angaar, som dette Forslag vil staae Menigheden, er jeg overbevist om, at naar den bliver fremstillet tydeligt og klart, skal det ikke være meget længe, forinden Menighederne ville fordre den med en Kraft og Styrke, for hvilke de lovgivende Magter skulde blive nøbte til at bøie sig.

S. Jensen: Efterat der over det foreliggende Forslag har været ført saa mange Forhandlinger, og efterat jeg i forrige Session udtalte mig udførligt om denne Sag, kunde jeg gjerne lade være at tage Ordet, men da jeg kun sjelden begjærer Ordet, tør jeg maaskee haabe, at Thinget vil have den Taalmodighed at høre mig et Par Dieblkke. Jeg skal fatte mig saa kort, jeg kan. Det er min fulde Overbeviisning, at der bør gjøres No-

get ved dette Forslag, at det bør fremmes ligesaavel som det om lignende Forhold, vi behandlede for et Par Dage siden; men derhos maa jeg udtale det som min Overbeviisning, at Forslaget langtfra er skyldstjovrend, det er langtfra Tilfældet; imidlertid troer jeg dog, at der derved gjøres et lille Fremskridt. Den ærede Rigsdagsmand for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Kindahl) gjorde en stærk Beskyldning imod Menighederne; det kan gjerne være, at den ærede Rigsdagsmand hører til Præsternes Venner og til de Lærde, som Præsten ikke tør befatte sig med, fordi de, dersom de faae isinde at stribes med ham, omtrent ere ligesaa kloge som han, og det er saaledes begribeligt, at de ikke saa meget trænge til Præsterne som Lærere, som de, der ere mindre oplyste. Og naar man i den Henseende har den Erfaring, som jeg har med Hensyn til Præsternes Forhold, da maa dette fremkalde Forargelse, og Menigheden falde bort fra Kirken. Ved Bielser have vi mange Exempler paa, at Præsten med græbende Taarer nedbeder den største Velsignelse over den Rige, men naar han skal vie en Fattig, saa hører han det igjennem, som om det ikke havde noget at betyde, saa at man skulde troe, at den Fattige i en mindre Grad trængte til Kirkens Velsignelse end den Rige. Ja, Forholdet er undertiden saaledes, at den Fattige er bange for, at Præsten overfuser ham, fordi han er fattig og ikke saa lærd; det er desværre Tilfældet, at den Fattige ofte i den Grad frygter for, at Præsten vil komme med saadanne Skofser og Glosfer, at han ikke tør komme til Præsten og bede ham at vie sig, og derfor hellere vil gaae hen til en Herredsfoged eller Dommer for at vies, uagtet han netop ønsker, at Kirken skal velsigne Indtjiftelsen af hans Egteskab. Dette er en af Grundene til, at Menighederne blive løsrevne fra Kirken, det er Præsterne, som vække Forargelsen. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 4de Valgkreds (Kraiberg) har udtalt her i Thinget, at naar Præsterne vidste, hvad der løb om dem i Menighederne, vilde de forbauses; han sigtede vistnok til alle Præster, men isærdeleshed til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krogh); jeg lagde Mærke til, hvorledes det vilde